

Bækgaard: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Rimstad, ikke kan være til stede, vil jeg blot på de uafhængiges vegne sige, at vi kan tiltræde ændringsforslaget.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Jeg kan takke for den venlige tilslutning, der har været på hele rejsen, og jeg kan takke for den tilslutning, der er givet til de ændringsforslag, som jeg har stillet. Jeg kan under de givne forhold tilslutte mig det ændringsforslag, som udvalget har stillet, og som går ud på, at loven kun får et halvt års løbetid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1, § 3, således ændret, §§ 4-13, ændringsforslag nr. 2, § 14, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 15, således ændret, § 16, ændringsforslag nr. 4, § 17, således ændret, og § 18

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Om pension i udlandet m. v.).

(Lovforslaget (nr. 37) findes i tillæg A. sp. 537, fremsættelsen i tidenden sp. 1259).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Albertsen: Blandt de mange gode træk, efterkrigstiden har vist, er også den stigende harmonisering på det socialpolitiske felt, en harmonisering, som ikke alene har haft relation til vort samarbejde med de nordiske lande, men som vi også for nylig har beskæftiget os med i relation til vort europæiske samarbejde og også i relation til det videre internationale samarbejde. Det lovforslag, som den højtærede socialminister her har frem-

sat for folketinget til en sådan harmonisering på det felt, der har relation til lovgivningen om enkerne, er ikke umiddelbart en konvention, vi her skal vedtage; det drejer sig om en ændring af enkepensionsloven, som muliggør, at vi senere kan vedtage en sådan konvention og derved få betingelser og livsvilkår for denne gruppe medborgere i lighed med dem, vi har for folke- og invalidepensionisters vedkommende.

Det, man opnår ved den foreslåede lovændring, er, at den borger, der fraflytter sit hidtidige opholdssted i sit opholdsland, i de første 5 år efter fraflytningen til et af de øvrige nordiske lande skal have enkepension tilstillet efter den ordning, som er gældende i fraflytningslandet. Det er en tankegang og en indstilling, som den socialdemokratiske folketingsgruppe ganske kan tilslutte sig.

Efter at loven om enkepension blev udvidet for nogle år siden med hensyn til satser, men først og fremmest med hensyn til den gruppe, loven berører, vil den ofte omfatte børn, og jeg vil derfor gerne i denne forbindelse sikre mig, at vedtagelsen af den her foreslåede ændring også får virkning for disse.

Den udvikling, som vi har haft i de seneste år på disse felter, er jo i høj grad inspireret af arbejdet i Nordisk Råd, og for dette lovforslags vedkommende er der også tale om et initiativ fra den fælles nordiske socialpolitiske komité.

Ændringen er jo særdeles velbegrundet og argumenterne for den meget stærke, idet der i de allerseneste år — det gælder i udpræget grad efterkrigstidens periode — har været en betydelig udveksling af arbejdskraft imellem de nordiske lande. Også antallet af dansk-svenske ægteskaber — i øvrigt også andre internordiske ægteskaber — er i stærk stigning. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at i de sidste 9 år er antallet af dansk-svenske ægteskaber steget med 50 pct.; sidste år drejede det sig om 900 personer.

Medvirkende til denne udvikling har det også været, at vi i 1946 fik indført det frie nordiske arbejdsmarked, som senere blev befæstet ved konventionen af 1954. Navnlig har et stort antal finske, norske og danske statsborgere taget arbejde og ophold i Sverige. Ganske vist er denne udvikling for Danmarks vedkommende afsvækket noget,